

چالش‌های حفظ منابع طبیعی در گردشگری روستایی

خدیجه سلیمانی هارونی^۱، بهمن خسروی پور^۲

^۱دانش آموخته کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی، دانشجویان گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان،

khadijeh.soleimani@gmail.com

توجهی که در سالهای اخیر به گردشگری شده بیشتر در زمینه سرمایه گذاری جهت جذب منافع اقتصادی ناشی از این صنعت بوده تا بهره‌مندی پایدار از منابع و حفظ اصول توسعه پایدار. اگرچه گردشگری روستایی یکی از مفاهیم و اشکال توسعه پایدار است حال نکته اینجاست که اگر قرار است که به این صنعت به عنوان یک استراتژی توسعه برای روستاها نگریسته شود لازم است اصول و زیرساخت‌های مورد نیاز برای صنعت لحاظ شده و فراهم گردد تا امکان نیل به منافع آن محیا شود. در این مقاله ضمن تشریح منافع و معایب گردشگری روستایی در حفظ و یا تخریب منابع طبیعی به بررسی اهمیت بررسی درک و نگرش ساکنان مناطق گردشگری روستایی پرداخته و مبانی نظری مربوط به این موضوع را تشریح نموده و در پایان مقاله با توجه به تجربه‌ای که نویسندگان مقاله به عنوان محققین یک پژوهش در روستاهای شهرستان ایذه خوزستان جهت بررسی پیامدهای زیست محیطی گردشگری روستایی داشته‌اند سعی شده راهکارهایی عملی جهت ارتقا منافع و حذف و کاهش معایب زیست محیطی آن گامی در جهت حفظ منابع طبیعی برداشته شود.

واژه‌های کلیدی: گردشگری روستایی، توسعه پایدار، منابع طبیعی، درک، نگرش ساکنان